

Zakaj bolečine pred smrtjo

10 Zakaj tako dolgotrajno hiranje do smrti, čemu bolečine, čemu grenkoba smrti in potem v grobu še dolgo razkrajanje in minevanje mrtvega telesa?

11 Skratka, nikakor se ne strinjam s takšnim načinom človeške smrti in na to ne morem gledati kot na nekaj pravičnega!«

82. Vzroki bolečin pred smrtjo

1 Jaz sem odgovoril: »Glede tega ti moram pritrditi celo Jaz sam; kajti tudi Jaz nisem zadovoljen s siceršnjim načinom človeškega umiranja. Toda kaj morem za to, če si ljudje sami pripravijo takšno grenko in neprijetno smrt? Če bi živeli po redu, ki jim je bil jasno razodet že v pradavnini, ne bi bilo nikogar, ki bi se lahko pritoževal zaradi grenkobe smrti.

2 Vsi očaki so umrli lahke in blage smrti, kajti njihova duša je takoj, ko jo je angel poklical, z velikim veseljem zapustila telo, ki mu od otroških let in vse do pozne starosti ni bilo treba prestajati bolečin, temveč je bilo večinoma krepko in zdravo; nazadnje telesna smrt ni bila posledica hudega trpljenja in bolečin, temveč je zgolj sledila vedno težko pričakovanemu angelskemu pozivu, po katerem je duša svobodno in brez vsake prisile zapustila telo, in to je brez najmanjše bolečine nekako zaspalo.

3 Ko pa so se ljudje čedalje bolj začeli predajati čutnosti - nečistovanju, vlačuganju in drugim uživaškim in čute omamljajočim užitkom, so si sami zapravili zdravo naravo, postajali so slabotni, bedni in bolni, in potem se je, razumljivo, morala spremeniti tudi njihova telesna smrt.

4 Če vzameš nož, z njim zarežeš v telo in pri tem občutiš bolečino, ali lahko kdo pri zdravi pameti za to dolži Stvarnika ali pa bi morda rad celo rekel: 'Zakaj pa Stvarnik ljudem ni dal neobčutljivega telesa?' Jaz pa ti pravim: Če bi bilo tvoje telo neobčutljivo, kako bi bilo lahko potem živo? Kajti samo povsem mrtvo telo je tudi neobčutljivo!

5 Predpostavimo, da bi človek vsaj na zunanje imel neobčutljivo telo, morda nekaj podobnega, kot so lasje. In kakšne posledice bi si lahko mislil človek lahko kaj hitro nakopal? Samopohabe vseh vrst, tako da bi ljudje nazadnje izgubili celo človeško podobo in ne bi bili zmožni za nobeno delo.

6 Da ljudje ne bi preveč prizadeli vsaj svoje zunanje podobe, jim je bila kot dobro varovalo dana občutljivost. Ob tem pa se samo po sebi razume, da človek, ki ne bi čutil bolečine, tudi ne bi čutil ugodja in blaženosti; kajti eno pogojuje drugo, enega brez drugega ne more biti, tega si ni mogoče niti zamisliti.

7 Vem pa, da ljudje zaradi svoje velike slepote zdaj, in tudi že zelo dolgo, zelo trpijo zlasti pri umiranju; prvič, ker večinoma ne vedo nič zanesljivega o nadaljevanju življenja duše po telesni smrti in so številni že prevzeli vero saducejev, in drugič, ker so si s svojim skrajno neurejenim načinom življenja napolnili telo z vsakovrstnimi nečistimi duhovi, iz katerih se sčasoma neogibno razvijejo tudi vsakovrstne hude in

boleče bolezni, posledica tega pa je zgodnja smrt. In tako sem Jaz tudi iz tega razloga sam v mesu prišel na Zemljo, da bi človeku pokazal tiste poti, po katerih se bo, prvič, začel resnično in živo zavedati, da njegova duša kot njegov pravi jaz po telesni smrti živi naprej in kako to poteka, in drugič, da bo, dokler bo živel na tej zemlji, zdrav in močan dočakal visoko starost in njegovo slovo ne bo boleče in mučno, temveč nekaj veselega in skrajno blaženega. In tako vam lahko kot Gospodar življenja tudi trdno zagotovim, da tisti, ki bo - pravilno razumljeno! - jedel Moj kruh in pil Moje vino, ne bo videl, čutil ali okusil smrti. Povedano drugače: Tisti, ki bo živel po Mojem nauku, bo deležen tudi njegovega najbolj osrečujočega učinka. - Zdaj menim, da boš ti, Moj pismouki prijatelj, to zadevo razumel drugače kakor prej.«

[Jakob Lorber](#)
[Janezov veliki evangelij](#)
[knjiga 8](#)